

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.205 van 5 maart 2009
in de zaak RvV X/ II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Xen X die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, op 11 december 2007 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 29 maart 2007 houdende de weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekers ter kennis gebracht op 3 april 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de repliekmemoirie.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. BRACKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn.

Op 3 november 2006 dienen verzoekers een aanvraag in tot vestiging.

Op 14 november 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek.

Op 29 maart 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen die beide als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in opgaande lijn:

Betrokkene is niet ten laste van de Belgische onderdaan;

Betrokkene heeft niet bewezen niet ten laste te zijn van het OCMW;

De gezinsinkomsten van de Belgische onderdaan werden niet bewezen.

“(…)”

Verzoekers verklaren dat zij ten aanzien van de twee bestreden beslissingen een beroep tot herziening indienden op 5 april 2007.

2. Ontvankelijkheid

Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr.130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoekers beperken zich in hun verzoekschrift tot een amalgaam van feiten en klachten tegen het bestuur zonder evenwel op voldoende en duidelijke wijze de rechtsregel aan te geven die zij geschonden achten, noch een omschrijving te geven van de wijze waarop de regel geschonden werd. Ambtshalve wordt vastgesteld dat het verzoekschrift geen middel bevat in de zin van de voornoemde bepaling.

Ter terechtzitting stelt de raadsman van verzoekers dat in de onderhavige zaak geen administratief dossier werd neergelegd waardoor het voor de Raad onmogelijk is om na te gaan of de oordeelsvorming van de gemachtigde van de minister gegrond is.

Teneinde te kunnen nagaan of de oordeelsvorming van de gemachtigde van de minister gegrond is, dienen verzoekers vooreerst duidelijk te maken waaruit een mogelijke schending zou kunnen worden afgeleid. Het onderzoek naar de oordeelsvorming van de gemachtigde van de minister betreft de grond van de zaak. Vooraleer de grond van de zaak te kunnen onderzoeken, dienen de ontvankelijkheidsvoorwaarden te worden voldaan. In casu is dit niet het geval.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.